

SOSIALURIN

Útgevri:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Bláðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Heysbreyt
TELF 1820

1958 farið

So fór árið, eitt merkisár í Føroya sögu. Landið hevur í hesum farna ári verið úti fyri mongum. Samanlagt má sigast, at framá hefur gingið, hóast tað ikki altíð var so gott.

Landið hevur leingi verið skipað av konservatistum, uttan at sosialdemokratir á nakran hátt hava havt høvi til at gera sína ávirkan. Tað er tí eyðseð, at mangt er farið fram, sum skuldi verið óðrvisi, um rættur skal vera, um hvør skal fáa sín rett, so góðan sum menniskjaliga er gjørligt.

Nú er 1958 farið — og við árinum vunnu vit eisini — vit vunnu løgtingsvalið, eitt tað besta prógv um, at fólk vil ganga ta leið, sum fyrst av øllum vil verða til frama fólksins — ikki við hálfloygdum tosi um gull og grønar skógar; nei, minni enn so, nú vil fólkioð gjøgnum javnaðarræðsluna royna at bera so í band, at neyðsynjarmál landsins verða framd til bata fyri hin minni menta, — til gagn fyri landið og til gleði og gagns fyri tann, sum hevur arbeidshug og vil gera stítt besta fyri, at liviligt og gott verður at búgva á Føroya landi.

Lat mál okkara fyri komandi árið vera arbeidshugur og bróðurkærleiki.

Nýársskjóting

Nógv var skjótingin nýársaftan, allan dagin hoyrdist dun og brestir av fyrrverkari, bornini keyptu í handlunum. Út á kvøldið gjordust brestirnir hardari og tittari, ikki bert keypt lóður men eisini heimgjørt. Á Vaglinum í Havn var sum vera man ikki framkomandi á miðnætt, har høvdu teir eisini eina tóma jarntunnu, sum bumbur vóru lagdar í, og tá ið brast, reykt tunnan høgt upp í loft, tað kundi lætt verið til skaða.

Onkur fekk eisini sviðan at fola. Ein ungur drongur fekk t. d. vinstru hond illa brenda og nakað í andlitið, tá hann tendraði í eitt »heima gjørt« — tað kundi verið til storri skaða. Krút er ikki at spæla við. Úr donsku pressuni hoyrdist, at ein 6 ára gamal smádrongur í Aalborg hevði skotið vinstru hond av sær, tá hann tók upp eina bumbu, hann hevði funnið.

Ein ljótur siður er við at taka seg upp í Havnini í samband við hesa nýggjársskjóting, og tað er, at ógðomur av og á sæst kasta — to oftast bert smá — skot, »kinesarar« eftir fólki, ið ongun varir av, og hendu eisini smáskadar av hesi ljóti framferð.

Haldið Sosialin!

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging telf. 1086 Føroya Sjóvátrygging ... telf. 1086
Føroya Brunatrygging telf. 1089 Føroya Vanlukutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging

Tapetir og máling

Tit sum ætla at mála og tapetsera, fáa nýmótans tapetir, eisini øll slog av máling, lakkum o. a. biligast og best í

MÁLINGABÚÐINI

Reynargotu 5

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREYT

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐ

TELF. 1820

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar

Ekta
Maltøl.

Citrón sodavate
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jorðber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

Við árslok

Aftur hava vit strevað eitt ár afturum, og nú vit standa við árslok, er tað so mangt, sum kann vekja tankar og hugsan á flog, um bæði andaligt og handaligt.

Í einum ári er tað so mangt, sum viðferst einum menniskja, og sum vert er at hugsa um aftur — sum t. d. okkurt, ein hevur avrikað, og sum kanska nú kundi hugast at verið betur — og so framvegis er nógv at minnast aftur á annan hátt. Mangar vóru fagnaðarløtur, einar eins og sorgarleikir sum verðin nú einaferð hevur at bjóða.

Mangur er hann, sum í farna ári mátti út á villini hov, og har úti fann sær váta grov undir brúandi bylgju, og vil hetta altíð verða so, so leingi tað finst ein siglandi fjol her á landi, tí havið og Føroyingurin eru so samantvinnað, at ikki er gjørligt at geva uppat hvørt við annað.

Men her má gamla rómverska orðtakið ásannast: — »Navigare necesse est, vivere non necesse.« Hetta merkir: »Neyðugt er at sigla, men at liva er ikki neyðugt.«

Gera vit haraftur ímóti upp, hvat árið gav okkum figgarliga, so kunnu vit vera samd um tað, at sum heild var tað gott úrslit. Serliga er tað útróðurin uppi í Grønlandi, sum tykist at eydnast sera væl og geva monnum eina góða ársvinnu, og er hetta bara gleðiligt, at

so er. Ivaleyst búgva menn seg longu nú út at fara aftur í hesa vinnu komandi summer, hvør ið livur, sum t. d. byggja teir bátar. Ein sjóvinna, ið tykist at misheppnast serliga illa, er hvalaveiðan — tverri.

So er tað landbúnaðurin. Eplavoksturin gav hampuligt úrslit eftir veðurlikindunum. Sama kann sigast um skurðin. Farna árið hevur eisini verið valár. bæði til sóknarstyri og lotting, og hevur tað gingið sumnum við og sumnum ímót, ella beinari sagt: sumnum til sigur og øðrum til tap. Hvat tað nýggja árið hevur at bjóða okkum, er innballað og dult fyri okkum, men vit byrja tað við góðum treysti, at tað kemur at bliva okkum eitt vónríkt og vinnuríkt ár. Tað nýggja lotting ið hevur soleiðis eisini stórar úppgávur at loysa, sum øll megu vóna at allar góðar kreftur kunna samast um at loysa, soleiðis at tað ið okkara samfelag kann unnast okkara gávuriku landsmonnum, ið eru í útleid at nýta sína arbeidsmegi heima í sínum egna landi — samfelag okkara til gagns.

Vit takka fyri gamla árið, og ynskja alt tað besta fyri komandi, og sumuleiðis tí nýggja landsstýrinum, sum ventuliga er sett við byrjan av tí nýggja árinum.

D. J. Sørensen.

Setið lýsing tygara í Sosialin!

Landshovdingi Grønlands í útvarpinum

Landshovdingi Grønlands, Lundsteen, segði í grønlandska útvarpinum nýársdag m. a., at Grønlandingar nú eru í ferð við at fáa fatur á tí rætta endanum viðvíkjandi tí nýggja sum komið er inn í landið, uttan at gamlar tradisjonir av tí eru fanaðar. Viðvíkjandi brennivinsmisbrúkinum segði landshovdingurin, at teir bágar, ið fylgja við hesum — eins og aðrir bágar — eru knýttir saman við umskiftinum, ið komið er í landinum frá tí gamla til tað nýggja. Tað, sum málið snýr seg um, er at skapa tryggleika yvirhovur, so ibúgvamennir kunnu fáa best mogulig livikort. Samfelagsbroytingarnar hava gjørt ein spennung í fólkinum, sum forir við sær ótryggleika og ófrið. Eisini peniga luga eru stór brek. Tað hevur verið torført at tilpassa seg við pening og lonarviðurskipti. Hetta eru brek, sum í framtíðini megu loysast, og sum tíðin óivað fer at laga til tað betra. Landshovdingin tosaði eisini um viðurskiptini viðvíkjandi almennum stórvum og luttoke Grønlandinga í hesum. Endamálið er at fáa tey røttu fólkinu til tey røttu stórvini tá tey eru búgvini til tess, segði landshovdingin.

Ein heilsan til Vesturhavið Blíða

Eg ynski tykkum eitt eydnuríkt nýttár.

Í 1950 fór tú av Vestmanna, tá mars var úti, og fekk 1800 skpd. Í 1951 fekk tú 2500 skpd. Í 1953 fekk tú 2800 skpd. Í 1954 breyt sildin tín fiskiskap av, so fekk tú ikki so stórt skippundatal; men við »Vesturhavinum Blíða« sló tú triggjar ferðir tína egna rekord og fekk 3637 skpd. Og ynski eg tær, at tú skal halda áfram nokur ár afturat sum slóðbrótari fyri føroyskum linufiskiskapi. Hetta ynskir

systkinabarnið í Vestmanna.

Útflutningur Føroya var í 1958 90 mill. kr. Mesti útflutningurin var saltfiskur og klippfiskur til Meðalhavslondini og Brasilu. — Saltsildin gav 17 mill. kr., í 1957 var talið 21 mill. Til Onglands er útflutningurin væl stórur enn 1957, nevniliga 17,75 í 1958 móti 8 mill. kr. í 1957.

Fiskasølur

»Falkur« seldi í Grimsby nýggjárssdag, hann fekk 2.400 stp. fyri 591 kit. Friggjadagin vóru 6.700 kit á marknaðinum í Grimsby, 11.200 í Hull og 2000 í Fleetwood. Annars var Aberdeenmarknaðurin stongdur bæði 1. og 2. januar.

»Sjúrðarberg« er í Grimsby og selur. Hann hevði eini 2300 kit og man hann fara at selja mikudagin. »Norðstjórnan« er farin til Aberdeen við 600 kossum. Friggjamorgunin fór »Beinir« til Aberdeen, hann hevði 725 kit.

Tað verður sagt frá monnum, at tað eru fleiri trolarar, ið royna undir Føroyum nú enn vanligt er. Annars sigst frá vánaligum fiskiskapi í seinastuni.